

CÉSAR CELMA | Quasi 20 anys dirigint l'escola Antònia Simó d'Almacelles

“A Almacelles volem una aula universitària per a la gent gran”

Celma (La Cerollera, Terol, 1956) vaig estudiar Magisteri, especialitat en matemàtiques i ciències, i es va estrenar com a mestre a Lleida el 1980. Des del 1991 va exercir a l'escola Antònia Simó i Arnó d'Almacelles, “on he tingut la sort de poder fer quasi de tot: tutor, especialista d'anglès, de francès i de ciències en anglès, cap d'estudis i director. Tot un privilegi”.

Vostè ha estat més de dues dècades a l'escola d'Almacelles, i la major part, com a director. Què se n'emporta d'aquest bagatge?

Un gran record i la millor experiència professional, gràcies a l'equip docent amb qui he tingut la sort de treballar i a tota la comunitat educativa: l'AMPA, amb qui hem ofert un ampli ventall d'activitats; l'Ajuntament; totes les institucions municipals i el món empresarial. Hem volgut obrir l'escola al nostre món i n'hem trobat una resposta compromesa i gratificant.

Sempre ha estat una persona molt inquieta, que ha vist l'escola dins i fora de l'edifici.

Sí, la situació de l'escola ens permetia la contemplació diària d'un escenari irrepetible i em va empènyer a sortir imaginària i realment de l'aula, fins descobrir i, de vegades, visitar quasi tot el que vèiem: Aneto, Maladeta, Turbó, Cotiella...

Any enrere ja va programar visites i activitats vinculades amb el canal d'Aragó i Catalunya.

Afortunadament, l'Ajuntament d'Almacelles, molt sensible amb el tema de l'aigua, ja des del 1999 va començar i continua finançant sortides perquè l'alumnat sigui conscient dels esforços per aconseguir que arribés l'aigua al poble. També vam aconseguir l'entusiasta col·laboració del Sindicat de Regs i ara tenim el projecte més ambiciós de coneixement de tot l'entorn relacionat amb el canal.

De fet, vostè és un amant del cicle de l'aigua.

Efectivament, la descoberta de les muntanyes nevades que vèiem des de l'escola tenia un in-

terès per elles mateixes i també perquè era el romàntic origen de l'aigua del canal. Visitem les cascades del naixement dels rius i, de vegades, trepitgem la neu. Com a fruit estètic de l'aigua també hem estudiat tots els arbres del poble, distribuint la seva superfície entre els nivells de l'escola. Viles Florides ha distingit Almacelles amb premis molt importants, i ha tingut en compte la labor divulgativa de l'escola.

També ha col·laborat en la proposta del Parc d'Europa, la difusió del Parc Arqueològic del Vilot, el centre històric d'Almacelles...

Tenim la sort que l'Ajuntament convida l'escola abans de dissenyar alguns equipament municipals de gran transcendència, com el Parc d'Europa. Així vam poder tenir un Planetari lúdic, però també de gran serietat científica, respectant la mida dels planetes i les distàncies al sol. En col·laboració amb els serveis de l'Ajuntament treballam molt el coneixement de l'entorn, del patrimoni local.

Des de fa tres anys impulsa el projecte 'Apadrina un monument', iniciativa d'Ensenyament

El nostre alumnat de 6è explica els diferents aspectes del Parc d'Europa: història d'Europa, Planetari, arbres representatius i lleidatans il·lustres i també els models urbanístics del Museu d'Arquitectura i Urbanisme (MAU) a l'alumnat d'escoles invitades. Ho fem en les tres llengües per aquest ordre d'ús: anglès, català i castellà. Fins ara hem repetit ja sis vegades aquesta fantàstica experiència, que recomanariem a tothom.

Podria avançar-nos algun projecte de futur?

L'Ajuntament ens ha demanat a tres persones d'intentar engegar l'aula universitària per a la gent gran a Almacelles, un projecte apassionant: la directora de l'Escola, Montse Vidal, el conegut col·laborador d'aquest diari i expert en astronomia, Ramon Drudis, i jo mateix. A veure si podem portar un trosset d'universitat.